

РЕШЕНИЕ

№ 25693

гр. София, 29.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV ТРИЧЛЕНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева
Танка Цонева

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3461** по описа за **2024** година докладвано от съдия Танка Цонева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 179-184 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на „Марина Несебър“ ООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] чрез пълномощника му – адв.Г. М. – САК, в която се прави искане за отмяна, евентуално за прогласяване на нищожността на Заповед № РД9Р-14/05.06.2015 г., издадена от министъра на културата.

Оспорената заповед е издадена на основание чл. 14, ал. 1, т. 2, чл. 65, ал. 1, т. 2, чл. 69, ал. 1 от Закона за културното наследство (ЗКН) и § 10 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗКН. С нея е променена класификацията и режимите на опазване на „Старинен [населено място]“ с категория археологически резерват, съгласно чл.50, ал.3 от ЗКН, със световно и национално значение, предоставена с постановление № 174/1991 г. на МС, като е определена нова класификация на недвижимата културна ценност, а именно: груповая недвижима културна ценност "Археологически резерват и историческо селище - архитектурно-строителна и урбанистична недвижима културна ценност - Старинен [населено място]". Със заповедта са дадени и предписания за опазване на недвижимата културна ценност (НКЦ).

Жалбоподателят в молба от 29.07.2024 г. поддържа становището си, че има правен интерес да оспорва заповедта, в каквато насока излага аргументи, тъй като същата неблагоприятно засягала негови права и законни интереси. Сочи, че оспорва заповедта в частта ѝ, определяща режимите на опазване на НКЦ, относно териториалния ѝ обхват и относно предписанията за опазване на

територията на охранителна зона „В“, с която си част заповедта пряко засягала имотите, собственост на дружеството –жалбоподател и му вменявала задължения при провеждане на различни административни процедури, в тях да участва археолог, респ. комисия от лицензирани археолози, което от своя страна оскъпявало и отлагало във времето изпълнението на инвестиционните му намерения. В тази връзка се излагат доводи, че в акваторията на полуострова - зона „В“, която представлявала новосъздадена територия, отнета от морето с цел брегоукрепване, било обективно невъзможно да съществуват археологически находки.

На следващо място, в жалбата се твърди, че в частта си за определяне на режимите на опазване и дадените предписания, оспорената заповед препращала към предложение на НИИКН за статута на „Старинен [населено място]“ по реда на националното законодателство. Според жалбоподателя в заповедта липсвала ясно изразена, недвусмислена воля какви точно предписания се дават за опазване, при положение, че определянето на същите е единствено и само правомощие на министъра на културата, съгласно чл.14, ал.1, т.12, б.“г“ от ЗКН.

По изложените съображения се отправя искане към съда да прогласи нищожността на процесната заповед, поради съществени нарушения на процесуалните правила при издаването ѝ и поради липса на форма.

Ответникът –министър на културата чрез процесуалния си представител юрк. М. К. –И. при изпращане на преписката в съда оспорва жалбата. Намира същата за недопустима, поради липса на доказан правен интерес от страна на оспорващия, както и за неоснователна, за което излага подробни аргументи.

Атакуваната заповед е общ административен акт, тъй като е с еднократно правно действие и засяга правната сфера на неопределен брой лица, в какъвто смисъл се е произнесъл и ВАС – Определение № 4091/04.04.2024 г. на ВАС по адм. д. № 2536/2024 г., III отделение.

Оспорването е съобщено по реда на чл. 181, ал. 1 и 2 от АПК в Държавен вестник бр.75 от 03.09.2024 г.

По реда на чл. 182, ал. 3 от АПК към оспорването са присъединени с протоколно определение на съда от 11.10.2024 г. дружествата „Нова Инвест-1“ЕООД – [населено място], ЕИК[ЕИК]; „Нова Инвест-2“ЕООД – [населено място], ЕИК[ЕИК]; „Марина Созопол“ ЕООД –гр. С., ЕИК[ЕИК] и „Фууд енд фън“ ЕООД –гр. С., ЕИК[ЕИК], всички действащи чрез техния пълномощник адв. Ч.-АК – Б.. В своите молби за присъединяване към оспорването, те заявят, че поддържат изцяло доводите, изложени в жалбата на „Марина Несебър“ ООД, инициирало настоящото производство. Представят доказателства, че са собственици на недвижими имоти, попадащи в териториалния обхват на заповедта.

Към оспорването с определение на съда от 11.10.2024 г. е присъединено и дружеството „Водмар“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], представлявано от пълномощника си –адв.Ш. – САК. В молбата за присъединяване към оспорването се сочи, че дружеството е концесионер, съгласно договор за предоставяне на концесия за услуга върху „Пристанищен терминал Н., част от пристанище за обществен транспорт с национално значение Б.“, сключен с Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията на 09.07.2014 г. със срок от 35 години. Пристанищната територия представлявала 17 066/17 128 кв.м. идеални части от ПИ с идентификатор 51500.501.455 по кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], като попадала в акваторията на полуострова – Зона „В“, описана в оспорената заповед.

С определение от 07.03.2025 г., постановено по настоящото адм. дело, поради идентичност на предмета на оспорване - Заповед № РД9Р-14/05.06.2015 г., издадена от министъра на културата, са присъединени адм. дело № 10707/2024 г. на АССГ, XIII тричленен състав и адм.дело № 10708/2024 г. по описа на АССГ, XXVI тричленен състав, образувани въз основа на депозиран

жалби от „Марина Созопол“ ЕООД и „Водмар“ ЕАД.

В проведените по делото съдебни заседания жалбоподателят „Марина Несебър“ ООД се представлява от процесуалния си представител –адв.М. – САК, който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена, като съдът прогласи нищожността на процесната заповед в атакуваната ѝ част. Допълнителни съображения в тази насока развива в представени на 01.07.2025 г. писмени бележки. Претендира присъждане на разноски за платена държавна такса и депозит за изготвяне на допуснатата по делото експертиза.

Адв.Ч. – пълномощник на дружествата „Нова Инвест-1“ЕООД, „Нова Инвест-2“, „Марина Созопол“ ЕООД и „Фууд енд фън“ ЕООД в дадения ход по същество на делото моли да се прогласи нищожността на оспорената заповед, поради липса на волеизявление и разпоредителна част, което обосновавало извод за липса на форма. Освен това изразява становище, че процесната заповед противоречи на духа на закона и се явява нетърпима в правния мир. В тази връзка акцентира на обстоятелството, че отвоюваната от морето територия, в която попадали и имотите, собственост на доверителите му, била създадена от обратен насип с дълбочина над 5 метра, изграден от скални блокове, чакъл и пясък, в какъвто смисъл било и заключението на приетата по делото експертиза. Допълнителни аргументи развива в представени на 27.06.2025 г. писмени бележки. Претендира присъждане на разноски, за които представя списък по чл.80 от ГПК.

Пълномощникът на „Водмар“ЕАД –адв. О. в проведеното по делото съдебно заседание поддържа жалбата, инициирала настоящото съдебно производство, както и молбата на дружеството за присъединяване към оспорването и отправя искане към съда да ги уважи. Представя обобщено и аргументирано писмено становище за това на 19.06.2025 г. В същото се сочи, че при издаване на атакуваната заповед не е спазен редът на чл.27 и сл. от Наредба № Н-12/21.11.2012 г. за реда за идентифициране, деклариране, предоставяне на статут и за определяне на категорията на недвижимите културни ценности, за достъпа и подлежащите на вписване обстоятелства в Националния регистър на недвижимите културни ценности (обн., ДВ, бр. 98 от 2012 г. и отменена с Наредба № 3 от 10 юли 2019 г. за реда за идентифициране, деклариране, предоставяне на статут и за определяне на категорията на недвижимите културни ценности, за достъпа и подлежащите на вписване обстоятелства в Националния публичен регистър на недвижимите културни ценности), която предвиждала строго формален ред за промяна на статута на недвижимите културни ценности. По този начин били допуснати съществени нарушения по смисъла на чл.146, т.3 и т.4 от АПК, поради което съдът следвало да обяви оспорения акт за нищожен.

В съдебно заседание, ответникът, представляван от юрк. И., моли да се остави жалбата без уважение. Счита, че жалбоподателите и присъединилите се към оспорването дружества нямат правен интерес да обжалват заповедта, а е налице частен интерес у всеки един от тях. Соци, че в атакуваната заповед е налице ясно изразено волеизявление, както и че същата е издадена от компетентен орган, при спазване на материалния и процесуалния закон, поради което не са налице пороци, които да доведат до нищожност на акта. Подробни аргументи в тази насока излага в депозираните в съда на 20.06.2025 г. писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Участваият в производството прокурор от СГП изразява становище за основателност на жалбата и прогласяване на процесната заповед за нищожна.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят „М. Н.“ се легитимира като собственик на УПИ с идентификатор

51500.501.454 и УПИ с идентификатор 51500.501.468 по КKKP – [населено място] (нот.акт № 25, том I, рег. 405, дело № 21/23.01.2017 г.).

Дружеството „Нова Инвест-1“ ЕООД е собственик на самостоятелен обект с идентификатор 51500.501.454.2.1 и самостоятелен обект с идентификатор 51500.501.454.2.2, находящи се в сграда № 2, построена в ПИ с идентификатор 51500.501.454, както и на самостоятелен обект – двуетажна еднофамилна жилищна сграда № 4 с идентификатор 51500.501.454.3.2, ведно с прилежащите към сградата наземна тераса и паркоместа. Дружеството „Нова Инвест-2“ ЕООД е собственик на сграда с идентификатор 51500.501.454.4 (нот.акт № 78, том II, рег. № 1594, дело № 268/01.03.2012 г.), както и на сграда № 5 и прилежащите ѝ паркоместа, изградени върху ПИ с идентификатор 51500.501.454 по КKKP – [населено място], с адрес: [улица] площ 4035 кв.м. с трайно предназначение на територията: урбанизирана; начин на трайно ползване: за друг обществен обект комплекс, при съсед: ПИ с идентификатор 51500.501.479 и 51500.501.451.

„Марина Созопол“ ЕООД е собственик на сграда с идентификатор 51500.501.468.7 на [улица], бл.18А (нот.акт № 55, том XI, рег. № 12649, дело № 1884/2018 г., както и на първи етаж от сграда № 6, разположена в ПИ с идентификатор 51500.501.454; апартамент 1 и студио 3, находящи се на втори етаж от сградата (нот.акт № 122, том XIII, рег. № 11875, дело № 2464/2012 г.).

„Водмар“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] се легитимира като концесионер по договор за концесия от 09.07.2014 г., сключен с Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията за предоставяне на концесия за услуга върху „Пристанищен терминал Н., част от пристанище за обществен транспорт с национално значение Б.“, като пристанищната територия представлява 17 066/17 128 кв.м. идеални части от ПИ с идентификатор 51500.501.455 по кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място].

От приложените по делото писмени доказателства „Фууд енд фън“ ЕООД се легитимира като собственик на две сгради и право на строеж за пристрояване на недвижим имот, находящ се в [населено място], в ПИ с идентификатор 51500.501.468 и адрес: [улица], бивш адрес съгласно документ за собственост: ул. „Крайбрежна № 1.

На заседание на Специализиран експертен съвет за опазване на недвижимите културни ценности (СЕСОНКЦ), състояло се на 26.01.2015 г. е проведено обсъждане на предложение на Директора на НИНКН за промяна на статута на „Старинен [населено място]“, включен в Списъка на световното наследство и на режимите на опазването му, изготвено по реда на чл.64, ал.1 и чл.69, ал.1 от ЗКН. Посочен е статута на обекта към момента, а именно Археологически резерват „Старинен [населено място]“, [община], област Б., съгласно чл.50, ал.3 от ЗКН.

Предложено е статутът на „Старинен [населено място]“ като археологически резерват, определен по ЗКН да се промени на групова недвижима културна ценност „Археологически резерват и историческо селище, архитектурно-строителна и урбанистична недвижима културна ценност, с категория „национално значение“ - „Старинен [населено място]“. Направено е предложение за определяне на режими за опазване на „Старинен [населено място]“ - териториален обхват и охранителна зона. Териториалният обхват на „Старинен [населено място]“ съответства на определения с ПМС № 174 от 1991 г. и включва цялата полуостровна част с провлака, включително възникналите територии на северния бряг с изключение на новопридобитите територии в югозападната част на полуострова.

Граници на НКЦ „Старинен [населено място]“ са следните: от запад - западният край на провлака съвпада с източната регулационна граница на[жк], от северна, североизточна, югоизточна и южни посоки - по линията на брега на провлака и на полуострова до североизточната граница на поземлен имот № 51500.501.455; от югозапад - по североизточните

граница на поземлени имоти № 51500.501.456, 51500.501.455, 51500.501.451, 51500.501.452, 51500.501.353, 51500.501.467, 51500.501.351 и по бреговата южна линия на полуострова и провлака до пресичането ѝ с източната регулационна граница на[жк].

Териториалният обхват на охранителна зона на „Старинния [населено място]“ съответства на обхвата на охранителната зона, определена с ПМС № 174 от 2001 г. с незначително увеличение на материка в южна посока и включва: на полуострова - новопридобитите пристанищни територии в югозападната част на стария град; на материка: на запад - част от новия град до източната граница на квартали 57, 58, 59, и 60 (по направление на [улица]до морето на север); на юг - територията на крайморския парк; в акваторията - непосредствено прилежащата на НКЦ и посочените територии двукилометрова акватория.

Предложени са за обсъждане и общи предписания за опазване на Старинния [населено място] и охранителната му зона.

След провеждане на обсъждането СЕСОНКЦ е взел решение на основание чл.64, ал.3 от ЗКН, с което предлага на министъра на културата да издаде заповед за промяна на статута на Археологически резерват „Старинен [населено място]“, [община], област Б. като „Археологически резерват и историческо селище, архитектурно-строителна и урбанистична недвижима културна ценност, с категория „национално значение“ - „Старинен [населено място]“, с предложените от вносителя режими на опазване –териториален обхват и предписания за опазване.

Въз основа на Протокол № 52 от заседанието на СЕСОНКЦ, проведено на 26.01.2015 г., ведно с предложение на директора на НИНКН, с приложени документи и писмо вх. № 04-05-140/05.05.2015 г. на Министерство на регионалното развитие и благоустройството, на основание чл. 14, ал. 1, т. 2, чл. 65, ал. 1, т. 2, чл. 69, ал. 1 от Закона за културното наследство (ЗКН) и § 10 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗКН е издадена оспорената в настоящото производство Заповед РД 9Р-14/05.06.2015 г. от министъра на културата Вежди Р.

Съгласно т. 1.2.1.4. на заповедта, границите на охранителната зона на недвижимата културна ценност на полуострова - зона „Б“ обхващат новопридобитите територии, заключени между североизточните граници на ПИ №№ 51500.501.456, 455, 451, 452, 353, 467 и бреговата линия на полуострова. Границите на охранителна зона „В“ са определени в т. 1.2.1.5. и обхващат нейната двукилометрова акватория. Охранителната зона на акваторията се разделя на зона „В-1“ и зона „В-2“.

Съгласно т. 3.3.3 на Заповед № РД 9Р-14/05.06.2015 г. на Министъра на културата -Археологически проучвания „Всички строителни и благоустройствени дейности в поземлени имоти, задължително се предхождат от спасително археологическо проучване - при линейни инфраструктурни обекти - в рамките на инвестиционния проект и в обхвата на сервитута при изкопни работи, с дълбочина по-голяма от 50 см., а до 50 см. от повърхността на съществуващия терен - под наблюдение на археолог“.

В т.3.4.3. за новопридобитите крайбрежни територии в югозападната част на полуострова -зона „Б“ се посочват ограничения относно новото застрояване, всякакви разширения извън параметрите на съществуващото застрояване. Допуска се изграждане на инфраструктурни мрежи и съоръжения единствено за нуждите на пристанището.

Заповед № РД 9Р-14/05.06.2015 г., издадена от министъра на културата е обнародвана в ДВ, бр. 51/07.07.2015 г.

Заповедта е изпратена с писмо изх.№ 08-00-659/10.06.2015 г. от зам.министъра на културата до кмета на [община] за писмено уведомяване на собствениците за издадения акт в 14-дневен срок от получаването му по реда на чл.66, ал.2 от ЗКН (отм.). Към материалите на

административната преписка липсват доказателства за датата на уведомяване за издаването на процесната заповед на дружеството –жалбоподател „Марина Несебър“ ООД, както и на останалите собственици.

На 09.01.2023 г. „Марина Несебър“ ООД е внесло заявление с вх. № 7000-3559 за съгласуване от НИНКН - МК - ИП проект за обект „Уличен водопровод за УПИ II - 468, кв. 105 и УПИ II - 454, кв. 106 по плана на [населено място] - Стар град, общ. Н.“, част ВиК, Геодезия и ПБ, ф. ТП, с приложена ситуация М 1 : 500, заверена от [община] на 27.10.2023 г. и ВиК Б. на 24.06.2022 г. Проектът е с цел подмяна на съществуващ питеен водопровод ПЕВП Ф 110, положен в ПИ 51500.501.490 ([улица]). От приложения надлъжен профил е видна дължина на проектирания водопровод 64.40 м. при дълбочина на изкопа от 0,35 м. до 0,85 м. от кота терен. Със становище изх. № СТ-84-120/29.09.2023 г. на Министерство на културата е съгласуван проекта, като са поставени конкретни изисквания, между които: - в участък от т. 3 до т. 1 от проектното трасе (дълбочина от 0,52 м. до 0,85 м.) изкопните работи да бъдат предхождани от предварително археологическо проучване - археологически разкопки при условието на чл.161, ал.1 от ЗКН; - инвестиционните намерения могат да бъдат осъществени само след приключването на спасителни археологически разкопки и изготвяне на протокол от експертна комисия, назначена от МК, която да приема резултатите от тях и определи бъдещата съдба на новото строителство; - изкопните работи в участък от т. 6 до т. 3 (дълбочина от 0,36 м. до 0,52 м.) да бъдат извършени под наблюдение на археолог на основание чл.161, ал.2 от ЗКН; -резултатите от наблюдението да бъдат приети от комисия по чл.158а от ЗКН.

Посочените в становището условия са били поставени в издаденото от [община] за строеж № 254/16.11.2023 г. за изграждане на пет водопровода в ПИ №№ 51500.501.450,490, с административен адрес - [улица].

Цитираното становище като ИАА не е било обжалвано от страна на дружеството-жалбоподател „Марина Несебър“ ООД.

Със Заповед № РД 9Р-2/23.11.2023 г. на зам.министъра на културата (обн. ДВ, бр.15/20.02.2024 г.) са актуализирани режимите на опазване (териториален обхват и предписания за опазване) на обект „Старинен [населено място]“, с класификация на археологическа, архитектурно-строителна и урбанистична груповая недвижима културна ценност - археологически резерват и историческо селище с категория „световно значение“ и „национално значение“, определени със Заповед № РД9Р-14/05.06.2015 г. на министъра на културата. Актуализацията е по отношение на териториалния обхват, като към резервата са включени нови територии, които са били част от охранителната зона и за тях са определени допълнителни предписания за опазване, като предписанията за опазване на останалата територия остават непроменени. Границите на охранителната зона на недвижимата културна ценност на полуострова - зона „Б“ остават непроменени. Заповедта е с картно приложение в М 1:10 000, с очертания на границите на груповая недвижима културна ценност Архитектурно-строителна и урбанистична НКЦ и граници на охранителните зони.

В резултат от извършена проверка на основание чл.192, ал.1, т.1 от ЗКН на обект: Яхтено пристанище „М. Н.“ – [населено място] в периода от 01.07-11.12.2023 г. бил издаден Констативен протокол № 94-00-995/12.12.2023 г. на МК, според съдържанието на който (т. V.3.1) яхтеното пристанище попада в обхвата на охранителна зона „В“ в акваторията на полуострова на груповата недвижима културна ценност със световно и национално значение „Старинен [населено място]“. Зона „В“ според Заповед № РД 9Р-14/05.06.2015 г. на Министъра на културата се определя с граници с върхни координати и разпорежда режими на опазване (задължителни съгласувания) за инвестиционни проекти в акваторията.

С писмо вх. № СТ-84-120/27.02.2024 г. „Марина Несебър“ ООД е уведомило Министерство на културата, че в резултат на проведено проучване от страна на дружеството и направени консултации с водещи архитекти и археолози, както и с Археологически музей – Старинен Н., счита че е допусната очевидна техническа грешка в становището от 29.09.2023 г. В писмото се твърди, че поземлените имоти с идентификатори 51500.501.468 и 51500.501.454 по КККР, собственост на дружеството и предмет на инвестиционното му намерение не попадат в границите на охранителна зона „Б“ на НКЦ „Старинен град – Н.“. Сочи се, че процесните поземлени имоти са образувани през 70- те и 80-те години на миналия век, с оглед защита и опазване на същинската част на НКЦ от вредното въздействие на цормовата вълна и абразията на бреговата ивица на полуострова, от Черно море и създаването им е в резултат на проект на бившия Комитет по благоустройство и архитектура към Министерство на културата, изработен през 1981 г.

Във връзка с така постъпилото писмо, от страна на Министерство на културата с писмо изх. № СТ-84-120/21.03.2024 г. са били изискани становища от Център за подводна археология (Ц.) и Археологически музей „Старинен Н.“, с оглед преценка на необходимостта от извършване на поправка на становището по чл.84 ЗКН и даване на предписания за провеждане на наблюдение от археолози в процеса на строителните дейности, съгласно чл.161, ал.2 ЗКН, вместо от спасителни теренни археологически проучвания, съгласно чл.161, ал.1 от ЗКН или необходимостта от отпадане на предписанията.

След получаване на становищата на директора на Ц. и директора на Археологически музей „Старинен Н.“ и предвид първоначалното становище на директора на НИНКН с изх. № 7000-3559/13.02.2023 г., зам.министърът на културата е издал Заповед № РД09-327/12.04.2024 г., с която е наредено да бъде възобновено производството по издаване на становище по реда на чл.84 от ЗКН с изх. № СТ-84-120/29.09.2023 г., като административният акт се измени и текстът с изискванията в заключителната част на становището да се чете, както следва:

- За инвестиционното намерение да бъде информиран задължително музей „Старинен Н.“;
- Изкопните работи, предмет на разработката да бъдат извършвани задължително под наблюдение на археолог на основание чл.161, ал.2 от ЗКН и при стриктно спазване на чл.160 ЗКН;
- Резултатите от наблюдението да бъдат приети от комисия по чл.158а ЗКН;
- Всички дейности да се извършват при условията на чл.148, ал.2 и ал.5 от ЗКН и при стриктно спазване на чл.160 ЗКН;
- При разкриване на археологически структури, задължително се преминава към пълно спасително археологическо проучване, съгласно чл.148 и чл.160 ЗКН;
- След приключване на археологическите проучвания да бъде изготвен протокол на експертна комисия, назначена от Министерство на културата, съгласно разпоредбата на чл.158а ЗКН.

Срещу Заповед № РД09-327/12.04.2024 г. е била подадена жалба, по която в АС- Бургас е образувано адм.дело № 744/2024 г., производството по което е спряно до разрешаване на спора, предмет на настоящото дело.

Като доказателства по делото са приети документите по административната преписка, образувана пред помощния орган НИНКН; представените от страните писмени доказателства относими към предмета на спора; както и материалите по адм.дело № 10707/2024 г. и адм.дело № 10708/2024 г. по описа на АССГ, образувани по жалби на „Марина Созопол“ ЕООД и „Водмар“ ЕАД и срещу заповедта, предмет на оспорване в настоящото производство. По делото е изслушано и прието заключение по назначената тройна комплексна съдебно-техническа

експертиза, изготвено от вещите лица архитект А. Б., С. Н. –специалност класическа археология и В. М. – специалност хидрогеология и инженерна геология.

Съдът в настоящия си състав възприема заключението като обективно, компетентно изготвено, даващо обоснован отговор на поставените въпроси и съответно на обстоятелствата по делото. От същото се установява, че територията на охранителна зона „Б“, описана в Заповед № РД9Р-14/05.06.2015 г., издадена от министъра на културата, съгласно т.І. 2.1.4 на заповедта обхваща новопридобитите територии, заключени между североизточните граници на ПИ №№ 51500.501.456, 455, 451, 452, 353, 467 и бреговата линия на полуострова.

В дълбочина - от 5,0 до 5,5 м. на южния бряг на полуострова - представлява част от насипана територия, като във вътрешната част насипите са от глина, глинест пясък и пясък, разнорънест чакъл и единични скални блокове. Под насипа се разкриват неогенските отложения на Одърската свита.

В края на 70-те години в акваторията на морето е изградено пристанището, кейовата стена, площадка за изтегляне на плавателни съдове и насипното равнище. От застроителният и регулационният план на [населено място] от 1981 г. се установява, че изградената в края на 70-те години територия е нанесена в плана, (настоящи имоти с идентификатори 51500.501.454, 51500.501.451, 51500.501.455, 51500.501.456 и части от имоти 51500.501.352, 51500.501.353 и 51500.501.467). По-късно (след 1983 г.) територията е увеличена в посока - морето, като е придобила настоящите си граници. В графичния материал към „План за опазване и управление на „Старинен [населено място]” - „Съоръжения за укрепване на брега” са обозначени: граница на НКЦ през 1983 г., граница на резервата от 1991 г., граница на брега на полуострова към 1983 г., граница на охранителна зона от 1991 г., обекти на подводната археология, обекти на подводната археология с проведена консервация при укрепването на брега. Обхватът на новопридобитите територии в югоизточната част на полуострова след края на 70-те години на XX век съвпада с описанието на границите на охранителна зона „Б“, в оспорваната заповед.

На дълбочина от 1,0 метър в обратния насип няма предпоставки да съществуват културни ценности по смисъла на ЗКН. Насипът е изкуствено създаден със строителни материали, с антропогенен произход, положен върху естествените разкрития от най-горната част на геоложкия разрез. Единичен сондаж не може да даде геоложка информация освен в мястото на неговото прокарване при ядрово сондиране и инженерно-геоложки изследвания. Единичен сондаж не може да даде допълнителна информация за липса на археологически материали, освен в мястото на неговото прокарване. Система от сондажи и проучвателни изработки може да даде допълнителна информация за потенциална наличност или липса на археологически материали в съседни на него площи.

Експертното заключение пояснява, че яхтено пристанище „М. Н.“ е разположено в южния залив между стария и новия град на Н., включва кейова стена, част от ПИ51500.501.468 и комплекс от плаващи хидротехнически пристанищни съоръжения в акваторията на залива. Съществуващата кейова стена е изградена в края на 70 - те години на XX в. в новопридобити пристанищни територии и към настоящия момент представлява част от ПИ 51500.501.468 (Писмо на „Морска Администрация“ до МК). Комплексът от хидротехнически плаващи средства представлява група от несамородни плаващи стоманобетонни понтони и стоманобетонни кесони, разположени в източната част на южния залив и югозападно от ПИ 51500.501.468, съгласно схема, одобрена от Дирекция „Морска администрация“- Б.. Групата се състои от 3 бр. понтона и 3 бр. кесона в ортогонална конфигурация. Прилежащата акватория на яхтено пристанище „М. Н.“ попада в обхвата на охранителна зона „В“ в акваторията на полуострова на „Старинен [населено място]“. От приложената извадка от Топографска карта в М 1:50 000, картен лист К-35- 44-В П.,

координатна система 1942 г., Балтийска височинна система, издание -1985 г., изображение 1980 г. е видно вече реализирано брегоукрепване чрез отвоювана част от акваторията на полуострова, в югозападната посока на което се разполагат процесните имоти.

От приложената извадка от Геоложката карта на България в М 1:100 000, картен лист П. се установява, че най - горният слой от геоложкия разрез е изграден от Одърска свита /odNis/, принадлежаща към Неогена, представена от варовици, пясъци, глини, на дълбочина ~170 м.; под нея залягат конгломерати, пясъчници, глини, въглища, въглищни шисти на Равнецката свита /rvPg 2-3/, принадлежаща към Палеогена (дълбочина ~400м.). Най - отдолу лежащи са алкалните трахити - разливи и силове на Горна Креда. Участъкът между континенталната и полуостровната част (провлака) на [населено място] се покрива от съвременни морски образувания /плажни пясъци mQh/, принадлежащи към К..

Проектът част „Конструктивна“ (III.1.) е с цел изпълнение на подпорни стени, оформящи вертикалната планировка на сградите. За целта е извършено инженерно - геоложко проучване. Фундирането е на дълбочина минимум 80 см. Обратният насип е проектиран да се изпълни от баластра на пластове. От типовите детайли към чертеж „Кофражен и армировъчен план“ и „Кофражен план фрагмент 1“ на проекта е видно полагането на стъпката на подпорните стени на дълбочина от 0,9 м. до 1,65 м. от терена върху уплътнена земна основа. От чертежа не става ясен характера на земната основа. По данни от ИГП за ПИ 51500.501.454, кв. 106, УПИ II 369, 700, [населено място], ЕТ „Геоинженеринг ГВ“ - Б., м. IV.2008 (III.2), проучвателната площадка се намира в стария град на южния бряг на полуострова и в геоморфоложко отношение представлява част от насипана територия. За целите на проучването са прокарани 3 бр. проучвателни сондажа. Цитираната ситуация в М1:1000 с местоположението им (С 1, С2, С3) не е предоставена. В приложената в ИГД за ПИ 51500.501.454 и ПИ 51500.501.468, „Геотехника АВС“ ООД, 2008 г. - ситуация са онагледени 2 бр.хидрогеоложки сондажа ХГС1 и ХГС2, които е възможно да са цитираните, но и в двете разработки липсват координати, за да бъдат идентифицирани. Инженерно-геоложкият разрез разчленява два пласта - насип с дебелина 5,5-6,5 м., под който се разполага вторият пласт, представен от алтернация на варовици и пясъчници, изветрели, напукани и натрошени. Цитираното им разположение в графично приложение липсва. Определеният първи пласт е насипът с антропогенен произход, изграден с цел брегоукрепване и предотвратяване вредното въздействие на морето върху брега (абразия). Вторият (пласт 2) е геоложкият пласт, определен и в ИГД (на „Геотехника АВС“ ООД, 2008 г.), съставен от разновидностите на Одърска свита /odNi3/. Във връзка с изготвянето на ИГД за ПИ 51500.501.454 и ПИ 51500.501.468, „Геотехника АВС“ ООД, 2008г. (III.3), са прокарани 4 бр. моторни сондажа с дълбочина 7 м. в процесиите имоти, разполагащи се в южната част на полуострова. Местоположението на два от моторните сондажи (МС1 и МС2) е онагледено в приложение спрямо регулационните линии на имоти и характерни точки. По данни от доклада теренът е равнинен, насипан. Брегът е защитен с брегоукрепваща заскалявка от скални блокове. Геоложкият разрез е изграден от неогенски седименти (Одърска свита /odNis/), представени от незакономерно редуващи се пластове от варовици, пясъци и глини. Кватернерната покривка е от скални блокажи, глини и пясъци. Въз основа на прокараните сондажи са поделени следните инженерно-геоложки разновидности:

- насипи- разкрити в горната част на разреза, повсеместно, върху които са изградени всички съществуващи постройки. Поделени на две разновидности, с трудно установима граница помежду им. В границите с морето, изградени за защита на брега от абразия, насипът е от скален блокаж - едри скални блокове с пълнител пясък и глина, самоуплътнил се. Във вътрешната част насипите са от глина, глинест пясък и пясък, разнороден чакъл и единични скални блокове.

Мощността на насипа е от 5,0 до 5,5 м. Под насипа се разкриват неогенските отложения на Одърската свита - конкретно в площадката на проучване - алтернация на варовици (напукани), слабоспоени пясъчници и пясъци. Установяват се подземни води, акумулирани в насипите - в пряка хидравлична връзка с морето, с нива от 1,4 - до 1,6 м. от кота терен - съответни на морското ниво.

Вещите лица са извършили хидрогеолошко обследване на място на 23.03.2025 г. , при което е осъществен шурф с размери 1/1/1,40 м. от кота асфалт; проучване на информация от местни жители; обследване -изградени два броя водомерни шахти; обследване терена около крайбрежната ивица.

В мястото на проучвателния шурф около точка с географски координати N 42°39'28.5" E 27°43'50.8" до дълбочина 1,4 м. от кота - улично платно се разкрива обратен насип, с антропогенен произход (Q antr) изпълнен от глина, пясък и едър камък. До посочената дълбочина водно ниво не е установено в момента изпълнение на изработката. Ш. е документиран в Приложение към експертизата.

Обследваните 2 бр. водомерни шахти са еднотипни. Едната - на водопроводно отклонение ф90 PVC от съществуващ питеен водопровод, положен в ПИ 51500.501.490 (ул. Крайбрежна“)- за водоснабдяване ПИ 51500.501.468. Размери: 1м/2.20м/0,85 м. Втората - на водопроводно отклонение ф90 PVC от същия съществуващ водопровод, положен в ПИ 51500.501.490 - за водоснабдяване ПИ 51500.501.454. Размери: 1.30/2.20/0,90 м. Оборудвани са с водомерен възел (спирателни кранове и водомер). И двете шахти са с бетонови стени, дъно - положен пясък, под който се разкрива обратен насип, съответно на 0,85 м. и 0,90 м. от кота-терен в дълбочина. Ето защо, вещите лица обосновават извод, че съществуващите водопроводи и съоръжения към водопроводната мрежа по [улица]и [улица]са положени и изградени в насипи - разкрити в горната част на разреза, върху които са изградени всички съществуващи постройки. ТП за обект „Уличен водопровод за УПИ II - 468, кв. 105 и УПИ II - 454, кв. 106 по пл. на [населено място]- Стар град, [община], предвижда фактическа подмяна/реконструкция на съществуващия водопровод по [улица]в изградения обратен насип, който е с дълбочина в обхвата на проекта от 5,0 до 5,5 м.

При така установените факти, настоящият съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения акт на основание чл. 168, ал. 1 във вр. с чл. 184 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Заповед № РД9Р-14/05.06.2015 г. на министъра на културата, в частта ѝ определяща режимите на опазване на НКЦ относно териториалният ѝ обхват и предписанията за опазване на територията на охранителни зони „Б“ и „В“. Доколкото с жалбата се иска обявяване на нищожността на оспорената заповед, приложима е разпоредбата на чл. 149, ал. 5 вр.чл.184 от АПК, която не предвижда ограничение във времето за депозиране на такова искане.

Съдът следва да провери административния акт издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен и за да не създава правна привидност, че съществува, съдът следва да го отстрани от правния мир чрез прогласяване на неговата нищожност. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове (чл. 146, т. 1-т. 5 от АПК) се формират следните изводи:

всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта; порокът във формата е основание за нищожност, когато неспазването ѝ води до недействителност на акта, приравнява се на липса на форма въобще, а оттам - и на липса на волеизявление; допуснатите съществени нарушения на административнопроизводствените правила, довели до липса на волеизявление (липса на кворум), когато са повлияли или биха могли да повлияят върху съдържанието на акта, както и когато, ако не бяха допуснати, би могло да се стигне и до друго решение на поставения пред административния орган въпрос, са предпоставка за обявяване нищожността на акта; липсата на законова опора, т.е. липсата на приложима по време, място и лица материалноправна норма при издаването на конкретния административен акт; пълна липса на предпоставките, визирани в хипотезата на приложимата материалноправна норма; актът е изцяло лишен от законово основание; актът със същото съдържание не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон, от нито един орган; при превратно упражняване на власт. Несъответствието на административния акт с целта на закона обуславя нищожност само тогава, когато преследваната с него цел е различна от законоустановената и не би могла да се постигне с никакъв акт.

В конкретиката на настоящия казус, процесната заповед е издадена от компетентен административен орган - министъра на културата, съгласно чл. 14, ал. 1, т. 2, чл. 65, ал. 1, т. 2, чл. 69, ал. 1 от Закона за културното наследство (ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г., отм.) и § 10 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗКН, както и писмо вх. № 04-05-140/05.05.2015 г. на Министерство на регионалното развитие и благоустройството.

Оспорената заповед представлява административна мярка, насочена към опазване на недвижима културна ценност, целяща изменение (преквалификация) във вече установен статут на ценността и следващите се от това режими за опазване. Заповедта по чл. 65, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 69, ал. 1 ЗКН има комплексен характер, тъй като наред с промяната на статута на НКЦ е съпроводена и с промяна на териториалния ѝ обхват с произтичащите от това последици. Отделните части са неразривно свързани и не могат да се разглеждат, като сбор от редица индивидуални административни актове. Следва да се отчете, че заповедта няма адресати на произтичащите от нея права и задължения и не е насочена към отделни субекти, а напротив към неопределен кръг от такива, поради което заповедта отговаря на определението за общ административен акт. Липсва основание да се приеме, че актът е издаден, за да ограничи правата на собствениците на имоти, включени в границите на НКЦ. Напротив, актът защитава и техните културни граждански права, защото "пази" ценността за всички, наред и чрез наложените ограничения, следващи се за тях като собственици на част от територията "пазеца" ценността. Жалбоподателят като собственик безспорно обоснова интерес от оспорване на режимите за опазване, но в никакъв случай не може да бъде възприет като отделен адресат на акта./ В този смисъл Р № 11855 ОТ 05.10.2018 Г. ПО АДМ. Д. № 7049/2018 Г., 5 ЧЛ. С-В НА ВАС, Р № 13992 ОТ 20.12.2016 Г. ПО АДМ. Д. № 10229/2016 Г., 5 ЧЛ. С-В НА ВАС, Р № 4457 ОТ 04.04.2018 Г. ПО АДМ. Д. № 9350/2015 Г., III ОТД. НА ВАС и др./ Пряката цел на оспорения акт е да бъде обезпечено конституционното и законово предвидено правото на достъп и достойние до културните ценности за всички граждани със своята ценност за отделния индивид, общността и обществото със своята научна или културна стойност.

Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт - чл. 59, ал. 2 и ал. 3 от АПК, доколкото в ЗКН няма други специални изисквания. Изложени са фактическите и правни основания за издаването му. Мотиви се съдържат, както в акта, така и в приложените писмени доказателства към административната преписка. В случая органът е мотивирал заповедта с предложение на НИНКН за статута на „Старинен [населено място]“ и становище на СЕСОНКЦ по чл. 64, ал. 2 от ЗКН, отразено в протокол № 52/26.01.2015 г. В тази

връзка, съдът намира възражението, че заповедта е немотивирана за неоснователно, тъй като издаването на същата се предхожда от специално разписана процедура, а Специализираният експертен съвет по опазване на недвижимите културни ценности е назначен със Заповед № РД9К-32/21.01.2015 г. на министъра на културата, като становището му е възприето изцяло от министъра на културата. Това становище е част от процедурата по издаването на заповедта, а същото като одобрено от министъра на културата се приема като мотиви при издаването ѝ - ТР № 16 от 31.03.1975 г. на ОСГК на ВС. В съответствие с трайната съдебна практика, отделното излагане на мотиви е допустимо, като те трябва да се съдържат в съпътстващи издаването на акта документи и да са част от административната преписка, каквито безспорно в конкретният случай са цитираните документи. Освен това, следва да се отбележи, че неизлагането на мотиви е основание за незаконосъобразност на административния акт, т.к. мотивирането на административните актове е изискване за тяхната законосъобразност и необходимо условие за осъществявания контрол от страна на съда върху дейността на административния орган по издаването на акта. Липсата на мотиви, като фактически или правни основания за издаване на акта, във всички случаи води до унищожаемост на административния акт, а не до неговата нищожност.

На следващо място, настоящият съдебен състав намира, че при издаването на заповедта не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, като е спазена специалната процедура по издаването ѝ. Съгласно чл. 59, ал. 4 от ЗКН декларираните недвижими обекти, които могат да бъдат определени като недвижими културни ценности, имат статут на недвижими културни ценности до установяването им като такива по реда на този закон. „Старинен [населено място]” и крайбрежието му са обявени с Постановление № 243 на Министерския съвет от 18.07.1956 г. [населено място] за музеен, туристически и курортен комплекс от национално и международно значение. Територията на комплекса е разделена на три зони:

- Старинният град на полуострова с музейно-туристическо значение;
- Новата градска част с жилищно-стопански характер, свързваща отделните зони на комплекса;
- Крайбрежната курортна зона, в която е предвидено строителство на почивни домове, хотели, вили и др.

Освен това МС е обявил територията на старинния град за архитектурно-градоустройствен и археологически резерват от национално значение и я поставя под специален режим на градоустройствено и архитектурно изграждане.

С Наредба № 8 за архитектурно историческите резервати и туристически обекти С. и Н., издадена от председателите на Комитета за култура и Комитета по архитектура и благоустройство, (обн., ДВ, бр. 9/1981 г.) са определени границите на резерватите С. и Н., както и предписанията за опазването на същите.

Старият [населено място] е вписан в Листата на световното културно наследство на VII редовна сесия на Комитета за световно наследство - Ф., 05-06.12.1983 г. по критерий III - обектите да бъдат единствени по рода си или най-малкото да са изключително свидетелство за културни традиции или за цивилизация, която живее или е изчезнала и по критерий - обектите да бъдат изключителен пример на някой вид сграда, архитектурен или технологичен ансамбъл или пейзаж, които да илюстрират значими етапи от развитието на световната история.

С Постановление № 174 от 03.09.1991 на Министерския съвет, (обн. ДВ, бр.75/13.09.1991 г.) са определени границите на Националния археологически и архитектурно-градоустройствен резерват „Старинен Н.“ - световна културна ценност и на охранителната му зона, съгласно приложение към Постановлението. С постановлението и в приложена карта, са описани

границите на Националния археологически и архитектурно-градоустройствен резерват „Старинен Н.“ и на охранителната му зона. Резерватът обхваща цялата полуостровна част с провлака, включително, отвоювани територии на северния бряг с обща площ 27,7 ха, а за охранителна зона се считат новопридобитите пристанищни територии в югозападната част на стария град, на запад - част от новия град до източната граница на кв.кв.57, 58, 59 и 60 (по направление на [улица]до морето на север и на юг), както и непосредствено прилежащата на резервата и посочените територии двукилометрова акватория. С Постановлението е отменена т.1 от Постановление № 243 на Министерския съвет от 18.07.1956 г., според която [населено място] и крайбрежието му са обявени за музеен, туристически и курортен комплекс от национално й международно значение. Също така по отношение на границите на Националния археологически и архитектурно-градоустройствен резерват „Старинен Н.“ и на охранителната му зона, Наредба № 8 за архитектурно историческите резервати и туристически обекти С. и Н. губи своето правно действие, тъй като с Постановление № 174 от 03.09.1991 на МС са определени нови граници и охранителна зона. Наредба № 8 продължава да се прилага само по отношение на предписанията за опазване.

Съгласно § 10, ал. 1 от ПРЗ на ЗКН, заварените обявени по досегашния ред недвижими паметници на културата запазват своя статут и категория като културни ценности по смисъла на този закон. Според § 122, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗКН, (обн. - ДВ, бр. 54 от 2011 г.), актовете за обявяване на резерватите по чл. 50, ал. 3 като исторически, историко-археологически, археологически и музейни резервати, с които се регламентират местонахождение, територии, граници, охранителни зони и предписанията за опазването им, запазват действието си до приемането на нови актове. Респективно до влизането в сила на оспорената Заповед № РД9Р-14/05.06.2015 г. (обн., ДВ, бр. 51/2015 г.) границите на културната ценност са определени в Постановление № 174 от 03.09.1991 г. на МС, а предписанията за опазване са съгласно Наредба № 8 за архитектурно историческите резервати и туристически обекти С. и Н. и ЗКН.

По реда на сега действащия Закон за културното наследство, „Старинен [населено място]” има статут на археологически резерват (чл. 50, ал. 1 от ЗКН). В приложения към Закона списък на археологическите резервати, „Старинен [населено място]”, [община], област Б.“ е включен под № 2 още с приемането на ЗКН.

При издаването на заповедта на министъра на културата са спазени производствените правила, предвидени в ЗКН –чл.69, ал.1 вр.чл.65, ал.1, т.2 от ЗКН (ДВ, бр.98/28.11.2014 г., отм.) и в подзаконовия нормативен акт по прилагането му - Наредба № Н-12 от 21 ноември 2012 г. за реда за идентифициране, деклариране, предоставяне на статут и за определяне на категорията на недвижимите културни ценности, за достъпа и подлежащите на вписване обстоятелства в националния регистър на недвижимите културни ценности, (отм.). Действително, както сочи процесуалният представител на „Водмар“ ЕАД в представените по делото писмени бележки, в материалите на административната преписка липсват данни за сформиранията междуведомствена комисия и нейното предложение до директора на НИНКН, но е спазен редът, предвиден в чл.27 от цитираната Наредба, и е налице предложение на директора на Националния институт за недвижимо културно наследство до министъра на културата за промяна на статута на „Старинен [населено място], включен в Списъка на световното наследство и на режимите за опазването му, изготвено по реда на чл.64, ал.1 вр.чл.69, ал.1 от ЗКН. Предложението е било разгледано в съвета по чл. 64, ал. 2 от ЗКН, като единодушно е било взето решение да се предложи на министъра на културата да издаде заповед за промяна на статута на „Старинен [населено място]“. Въз основа на решението на специализирания съвет, министърът на културата е издал оспорената

заповед. Неоснователни са възраженията на „Водмар“ЕАД за нарушения на административнопроизводствените правила при издаване на атакуваната заповед, изразяващи се в това, че предложението до министъра на културата не било подписано от директора на НИНКН и/или същото предложение не било мотивирано. Видно от писмо изх. № 0401-43/22.01.2015 г., то носи подписа на директора на НИНН - арх. Д. Д., а мотивировката на същото е самото решение на специализирания експертен съвет, съдържащо подробни мотиви за граници и режими на опазване на НКЦ.

Обжалваната заповед е издадена при съблюдаване на процедурата, уредена в специалния Закон за културното наследство. Поради характера на производството, което се развива по специален закон, по инициатива и експертна преценка на ангажирани с опазването на културното наследство специализирани институции, не се предвижда уведомяване на заинтересованите лица-собственици на имоти, попадащи в обхвата на териториална защита на културната ценност, за откриването на производството. Съгласно чл. 66 ЗКН заинтересованите собственици се уведомяват за вече издадения акт. При прилагане на правилото, че специалният закон изключва общия, налага се извод, че общите разпоредби на Административнопроцесуалния кодекс по издаването на общ административен акт в случая не намират приложение. Дори да се приеме, че има допуснато нарушение, тъй като административният орган е длъжен да прилага и общите правила, нарушението не може да се характеризира като съществено. От определените в чл. 69, ал. 1 АПК форми на участие на заинтересованите лица, единствената възможна е тази по чл. 69, ал. 1, т. 1 АПК- чрез подаване на писмени предложения и възражения (чл. 69, ал. 1, т. 1 АПК). Дори такива да бъдат подадени, те не биха могли да повлияят върху преценката на административния орган относно статута и начина на опазването на културната ценност, защото тази преценка се формира изцяло по експертен път.

Съществените нарушения на административнопроизводствените правила са основания за нищожност, ако са толкова сериозни, че нарушението е довело до липса на волеизявление. Според правната теория нарушението на административнопроизводствените правила е съществено, когато е повлияло или е могло да повлияе върху съдържанието на акта; когато, ако не беше допуснато, би могло да се стигне и до друго решение на поставения пред административния орган въпрос ("Административно право", издание 2009 г., проф. Кино Л.). Противно на становището на оспорващите, настоящият състав на съда счита, че в оспорената заповед е налице ясно и конкретно формулирано валидно волеизявление. Същото е направено при правилно посочено правно основание и в съответствие с целта на закона, посочена в чл. 1 от ЗКН. Предвид изложеното, настоящият състав намира, че при постановяване на процесната заповед, ответният орган не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до нищожност на същата.

Във връзка с приложението на материалния закон, следва да се има предвид, че според съдебната практика, в случаите когато сме изправени пред пълна липса на условията (предпоставките), визирани в хипотезата на приложимата материалноправна норма; когато актът е изцяло лишен от законно основание; когато акт със същото съдържание не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон, от нито един орган, е налице нищожност. Във всички останали случаи порокът материална незаконосъобразност води до унищожаемост.

В настоящия случай съдът намира за неоснователни развитите от жалбоподателя и присъединилите се към оспорването страни доводи за нищожност на акта, поради противоречието му с материалния закон. Действително, предвид заключението на изслушаната по делото съдебно –техническа експертиза, което съдът кредитира с доверие като обективно и компетентно изготвено, може да се направи извод за частична незаконосъобразност на оспорения

акт, но същата не може да обоснове извод за неговата нищожност. Обстоятелството, че конкретно притежаваните от оспорващите недвижими имоти попадат в териториалния обхват на заповедта, с произтичащите от това правни последици - спазване на режимите за опазване, не води до постановяване на административния акт в грубо противоречие с материалноправните разпоредби, която да обоснове нищожност на същата, тъй като с атакуваната заповед се предоставя статут на групова недвижима културна ценност „Археологически резерват и историческо селище – архитектурно –строителна и урбанистична недвижима културна ценност“ – „Старинен [населено място]“, предполагаща териториална и функционална свързаност на отделните ѝ елементи, както и създаване на териториален обхват на охранителната ѝ зона. Териториалният обхват се определя от границите на недвижимата културна ценност и тези на охранителната ѝ зона. В случая териториалният обхват на НКЦ е определен, като са изрично конкретизирани и изброени имотите, които обхваща. Охранителната зона, която обхваща непосредствената територия около ценността е предназначена да осигури нейната по-ефективна териториално-устройствена защита. Тук следва да се отбележи и фактът, че целта на проведеното производство е защита на важен обществен интерес и опазване на културното наследство на нацията и държавата. При това положение е допустимо да се въведе известно ограничение в правото на отделни граждани при стопанисване на собствените им недвижими имоти. Освен това следва да се има предвид, че съгласно чл.146 от ЗКН археологически обекти са всички движими и недвижими материални следи от човешка дейност от минали епохи, намиращи се или открити в земните пластовете, на тяхната повърхност, на сушата и под вода, за които основни източници на информация са теренните проучвания. Теренните проучвания на археологическите ценности се осъществяват в земните пластовете, на тяхната повърхност, на сушата и под вода. Археологически обекти представляват не само откритите в земните пластовете материални следи от човешка дейност от минало време, но и тези, които се предполага, че се намират там. Териториалният обхват на културната ценност, както и установеният охранителен режим, е въпрос на специализирана експертна преценка от страна на компетентните органи, която не може да се контролира от съда.

На последно място, съдът намира, че в оспорения акт не е налице и порок по смисъла на чл.146, т.5 от АПК - несъответствие с целта на закона. В тази връзка следва да се отчете, че превратното упражняване на власт също е порок, водещ само до незаконосъобразност като правило, и само ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв акт, посоченият порок води до нищожност.

В заключение съдът намира, че наведените от жалбоподателя основания не са такива за нищожност, а евентуално представляват основания за отмяна на акта като унищожаем. За съда, обаче тази възможност за отмяна е недопустима, поради просрочие на жалбата. Ето защо, настоящият тричленен състав приема, че процесната заповед в оспорената ѝ част не е нищожна. С оглед на гореизложеното и липсата на пороци за нищожност на оспорения акт, жалбите следва да бъдат отхвърлени.

При този изход на спора и с оглед своевременно направеното искане от процесуалния представител на ответника, в негова полза следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение. При определяне размера на разноските, съдът съобрази разпоредбите на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка и като взе предвид фактическата и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника на ответника – юрк.И. при разглеждане на делото, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, съдът намира, че на основание чл. 143, ал. 3 АПК в полза на Министерство на културата следва да се присъди сума в размер на 200 (двеста) лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл.184 във вр.чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, IV тричленен състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на „Марина Несебър“ ООД с ЕИК[ЕИК]; „Нова Инвест-1“ЕООД – [населено място], ЕИК[ЕИК]; „Нова Инвест-2“ЕООД – [населено място], ЕИК[ЕИК]; „Марина Созопол“ ЕООД –гр. С., ЕИК[ЕИК]; „Фууд енд фън“ ЕООД –гр. С., ЕИК[ЕИК] и „Водмар“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], на Заповед № РД9Р-14/05.06.2015 г., издадена от министъра на културата, с искане за обявяване на нищожността ѝ в частта определяща режимите на опазване на НКЦ относно териториалният ѝ обхват и предписанията за опазване на територията на охранителни зони „Б“ и „В“.

ОСЪЖДА М. Н.“ ООД с ЕИК[ЕИК]; „Нова Инвест-1“ЕООД – [населено място], ЕИК[ЕИК]; „Нова Инвест-2“ЕООД – [населено място], ЕИК[ЕИК]; „Марина Созопол“ ЕООД –гр. С., ЕИК[ЕИК]; „Фууд енд фън“ ЕООД –гр. С., ЕИК[ЕИК] и „Водмар“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] СОЛИДАРНО да заплатят на Министерство на културата сумата в размер на 200 (двеста) лева, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

